

Egész évre . . . . . 4 frt.
Negyedévre . . . . . 1 frt.

Megjelenik minden vasárnapon.
Egyes számok Hennicke Bezső könyvkereskedésében kaphatók.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Belváros, Saru-köz 5. sz. a.

TAVASZI REGG.

I.

Minő pompa! A nap éppen
Most jö felhőkastélyából,
Előtte bibor az égen
Egy-egy sugár fel-kilángol.

„Nagysád is ezt jött megnézni?”
— „Oh nem: utam másért vagyok
A kis Pincsit sétáltatom
Rosszul emészt, — jót tesz néki.”

II.

Virágnyszolyából ébred a szellő
S játszva lebeg száll légi körutra
Még alszik a polgár, ablaka zárva
Még az a szellő hozzája befutna!

III.

A lomb inog. Madár rebben
Harmatinni a virágra,
Aztán felszáll részegülten
S csapong, dalol mámorába.

Pinyéd felől a töltésen
Bordalt bög a részeg Frici,
S közbe-közbe káromkodik
Ha a lába partnak viszi.

IV.

Rózsasziromból bomlik a lepke,
Ott aluvék a hűslegű éjen,
Várja ezer más rózsza epedve
S ő lebeg egytől-másig a réten.

Deszkapalánkon mászik az urfi
Szögbe akadt a frakknak a szárnya;
Ott csipi meg a gazda s ököllel
Megpuhogatja, hátba dobálja.

V.

„Mit álmódál mond csak gyenge fehér rózsza?”
— Illatos tavaszról, mely sugarát szórja,
Szerelmes lepéről, kinek mézem adjam
Ha fényes szárnyával ott lebeg én rajtam.
Álmodtam, hogy ekkor keblem édes kéje,
Halvány pirban ül fel arczom fehérére;
S álmodtam, hogy fájón epedek utána
S hervadva hullik le a földnek porába.

VI.

Szedek szedek száz virágot
Mig te alszol édes álmod,
Odalopom ablakodba
Tünődjél rajt — hogy ki hozta,
Mikor felszáll pillantásod.

Grison.

A pásztor.

Elvira kisasszony 18 éves volt, mikor Bécsből hazakerült.

A regények és operettek régen kívántatták már vele a boldog szép falusi életet.

Különösen sokat álmódzott a pásztorokról, a kiket a poéták úgy tüntetnek fel műveikben, mint a világ legboldogabb embereit, a kik egyebet sem tesznek, mint furulyáznak és szerelmeskednek.

A mint haza érkezett, el ő dolga volt kimenni az erdőszélre, a pásztorhoz.

Magas ragyás ficzkó volt ez. Első pillanatra bizony visszatetsző, de Elvira azt gondolta magában, hogy csak öneki szokatlan.

Mikor Elvira hozzáért, megemelte a kalapját.

— Ugy-e bár kegyed pásztor? — kérde nyájasan.

— Az vónék kérem átoosan, birkapásztor, de mán minálunk csak úgy mondják hohhát: juhász.

— És kegyednek is van subája?

— Van könyörgöm ássan egy óeska szűröm a hodályba, de mán igen rongyos.

— És csakugyan be van a szüre ujjja kötve?

— Nines biz a könyörgöm, mer kirágtá a zujját az kutyám, teccik tunnyi szalonna vót benne, meg oszt ides málé, hát azér.

Elvira kissé kedvetlenebbül folytatá:

— Szabad kérnem, hogy mutassa meg a furulyáját?

— A furulyámot? Vót egy jó hosszú, de összetörtem a Trücsök Pesta fejin mikó verekedtünk.

— A rózsája miatt ugye?

— Rózsám miatt? Dehogy is könyörgöm: bort ittunk az koesmában, aztán rálépett az nagy lábujjomra, hát azér.

Elvira még kedvetlenebbül kérdezé:

— Van önnek rózsája?

— Mán hogy ugy-e szeretöm? Most éppen nines, hanem vót egy rücskös, ott szógált a HasiGFül zsidónál, hanem eehagyott.

Elvira azt hívé, hogy valahára megtalálja a poetikus oldalt, miért is mohónkérde:

— És ön nemde sokat busult?

— Nem én könyörgöm. Ittam egy félliter törköpályinkát osztán jól eevertem a Trücsök Pestát, a ki miatt elhagyott, be is tettek érte a dutyiba.

Ezeket mondva belenyult a juhász egy hólyagzaes-kóba, aztán a mit kivett azt a foga mellé tette.

— Mit eszik ön? Talán theát?

— Nem eszem én könyörgöm semmit.

— Hát talán orvosságot vett be?

— Nem biz én könyörgöm, csak ekkis jóféle bagót támasztottam a pofám mellé, hogy meg ne bűdösödjék a szájam.

Elvira sohasem kereste többé a regényes pásztorokat.

Don Vigole.

Irodalom. Zene.

„Köd előttem köd utánam!“ fogárdos röp-irat. Irta. dr. Poloska.

„A sors széles“ Solo-magyar. Irta Mandl Lipot, Átvizsgálta és befordította Németh Pál.

„Keresd az anyóást!“ Adalék az ismeretlen öngyilkosságok történetéhez. A másvilágról írta egy német munkás.

Udvarlás közben.

— *A magyar Nábobot olvassa nagysád?*

— *Most kezdem bele.*

— *Hogy tetszik a stílus?*

— *Stílus? Még ez nem fordult elő benne.*

Világlátott asszony.

Haza megy a p-i nótáriusné Budapestről, hol fiát a bölészet tudomány zavartalan emésztőjét volt látogatni. Otthon aztán faggatóra veszi az ispáné, meg az erdősné komámasszony: mondaná el, mi szépet látott az istenni fővárosban? Volt-e a színházban stb. stb?

Voltam bizony komámasszony.

— Hát aztán mit játszottak?

Mit. — — — ha jól emlékszem a — a — Dromedárt.

— Talán Troubadour — vág közbe éles sarczmussal a papkisasszony, ki maga is gyertyaalotogató volt valamikor Thalia templomában.

Vagy hát azt — válaszol egykedvűen a nótáriusné.

— Tudom megsínylette komám asszony a mi jó falusi konyhánkat utjában?

Egy cseppet sem édes komám asszony. Pesten elvitt a fiam a Szikszayba, ott lehet ám jól vacsorázni! Még most is a számban az ize annak a jó katagombának amit ott ettünk.

Mi fránya gombának? kérdi mohó kíváncsisággal a falu legderekabb szakácsnéja, az ispáné.

— Hát katagombának, ejti ki a szót kissé tartózkodva a világlátott nótáriusné.

De már erre a papkisasszony talpon termett, szedte-vette parapleját s nagy jójczakat kívánt a társaságnak. Utközbe azonban meg nem állhata, hogy vissza ne kiáltson: Ha még egyszer lemegy nagysága Pestre el ne felejtse színházba menni, akkor bizonyosan a Catacombákat játszá, és utána egyék a Szikszayba Troubadour-t. Alászolgája!

Erné.

Használja a bibliát.

Kérdi a missionárius a szerecsent:

— Tuds-e olvasni?

— Egy kissé.

— Észert tehát a bibliát is használhatod?

— Igenis kérem, van is egy bőrkötésű bibliám.

Oh nagyon hasznos szerszám, mindig azon fenem a beretvám!

—s—n.

Iskolában.

Tanító. Peti! Hány foga van a kutyának.

Feti. Tele van a szája!

—s—s.

A megtérő.

Egy missionárius az ausztráliai szigeteken járt. Hozzá megy egy benszülött és kéri tőle a keresztiséget. „Addig nem részesülhetsz ebben — mondja neki a pap — míg két feleséget tartasz, mert ezt a keresztény vallás nem enged meg. Menj tehát és válj el az egyik feleségedtől, aztán jőjj vissza és megkeresztellek.

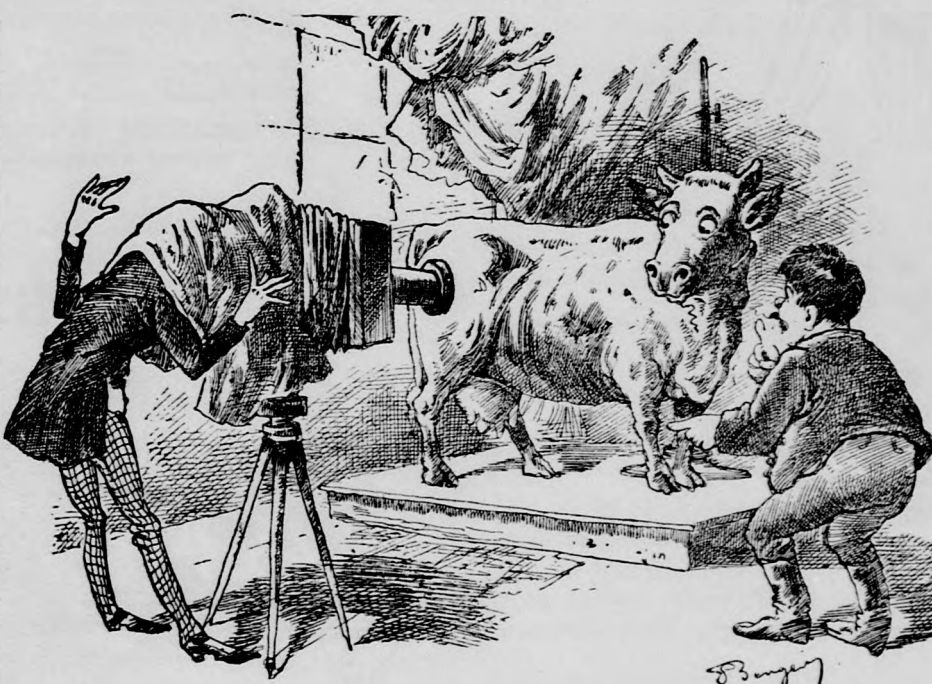
Nyole nap múlva beállít a szigetember. Kérdi tőle a pap:

— Még mindig két feleséged van?

— Már nincs több egynél.

— Hát a másikkal hogyan intézkedtél?

— Megettem, — felelt büszkén az ember.

A szokás.

Pofók Marczi tehene pályadíjat nyert a devecseri gazdasági kiállításon. Büszke is volt Pofók Márton, hogy ilyen dicsőség érte a családját. Elhatározta, hogy lefénképezteti. Mikor odaállítják a gépet a tehén elé, a fényképész letakarja fejét a zöld lepedővel s az alól udvarias hangon szól oda a bámuló riskához:

— Tessék kérem mosolyogni!

Völegény keserve.

Bomba Máté egy fővárosi kisasszonyt vett nőül. Mikor este lefeküdtek, a kisasszony lerakta a haját, fogait, egyik üvegszemét, előbáját, hátsóbáját és lábikravattáit. Utoljára már Bomba Máté nem álhatta a dolgot, így kiáltott fel:

— Oh uram isten! Marad-e valami nekem!?

—s—n.

Jön a gólya.

Ott állt a kis Gyuszi az ablaknál, hát egyszer csak arra repül egy gólya. Visszafordul a kis Gyuszi a testvéreihez és így szól:

— Gyerekek! — Gyertek ide frissen, hogy a gólya meglasson, különben megint hoz egy kis öcsikét!

M. M.

Kik voltak ott.

Két iparos beszélget:

— No voltál a jótékonycélu mulatságon.

— Persze, hogy voltam.

— És kik voltak még ott..

— Én, meg a bakter, a sekrestyés meg a szürszabó, a többi népek igen közönségesek voltak.

Cactus.

Garabonciás Diák muzeumából.

Tízötlet sebzin Ger ur ötaz már vány Gólót küyön hattuzat yürüt kétuzat sörköt kéttuzat törpítát kétuzat lóvakat kétuzat apró Babát kétuzat razjóbat babát kétuzat madarat B kirem számlát küldnejmég atulazutrtul a ki füzet titölétem él bulnmanó ur

Mért mennek haza.

A. Hova mégy?

B. Megyek barátom haza, mert a cselédünk elment hazulról, aztán a feleségem maga van.

És te?

A. Én is haza megyek, mert a feleségem elment hazulról és a cseléd maga van.

Mauconche.

Bajosan épül fel.

Megy a hadnagy inasa hazafelé a csatatérről. Kérdezi egy tiszt:

— Hát az urad hol van? Talán megsebesült.

— No hát egy kicsit.

— Tehát van remény a fölépülésére?

— No azt már alig hiszem, mert a golyá egészen elhordta a fejét.

A zártszék.

U r. Jancsi! Eredj a színházba és hozz nekem egy zártszéket.

I n a s. Talán jó lenne kérem alássan ha a kocsis is eljönne velem, mert nem tudom, hogy magam elbirom-e.

Don Gitáros gitároz.

A mellék-ajtónál
Mondád, hogy várjalak ...
És én ott vártalak,
Te drága gyöngyalak.
Hűs volt az éjjelen,
Fázott a kebelem,
És szicem
Édesem!
Dobogott csendesen ...
Hirt adok — gondolám —
S vezém a gitárom,
S lágy akkord hangozék,
Mint tündéri álom.
Lépteid lágy zaját,
Hallom az ajtón át ...
Leteszem gitárom,
Karjaim kitárom:
Ölelni tégedet ...
Nyillik az ajtó
Csendesen ...
„Jöjj a karomba
Édesem!” ...
„Ne neked édesem!”
Ezt mondá az anyád,
S pufff!!! ...
Képemhez hajítá
A nagy mamuszliját.

Somogyi Lantos.

Lábraállt.

Egy bukott kereskedőt hogyléte felől kérdez a barátja.
— Köszönöm a kérdést, — felel, — már lábra álltam.
— Hogy-hogy?
— Hát eladtam kocsit-hámot, a magam lábán kell járnom.

Beszámíthatatlan állapot.

— Nézze csak koreszmáros ur: az inasom tegnap iszonyu részegen jött haza, azt mondják itt volt, hát mit ivott az a kölyök?

— 17 liter bort kérem.

— Így persze csakugyan beszámíthatatlan állapotban volt!

— Az bizonyos kérem, mert tegnap kétszer is akart fizetni, holott máskor egyszer sem akar. K. L.

Feleségemhez.

Hogy elvettelek édesem,
Egészen gazdaggá lettem.
Azt ajánlom mindenkinek:
Vegyen gazdag feleséget ...!

Kifizettem adósságom,
Van földem lábas jószágom.
Legnagyobb jó az egészben:
Vén asszony vagy feleségem ...!

Sipos Lajos

Blümele és Khümele.

— The ha én iszhom khét pohár shör, én odj alszhok atthól, mint hedj ökhör.

— És gandalad the hodj khölönben nem olodnál ógy?

Orosz nyelvtanok.

A könyvpiaczon egyszerre három „Orosz nyelvtan” jelent meg: Asboté, Szabóé, és Rakovszkyé. Ezen három nyelvtan kritikája benne van a czimben, csak az első betűt kell elhagyni.

Egy könyvkereskedő sohaja.

Különös, hogy a profán könyveket oly sokan olvassák s mégis oly kevesen veszik, az imádságos könyveket pedig sokan veszik, holott kevesen olvassák.

Köserves illetőm estoriája.

Irom en Tzompó Miháj.

Mikó az kompért feőszettük mán, aszongya idős apám uram, no gyerek most mán az marhát béköttyük a zistállóba, hát neköd is a zuskolábo van az helyed. Mondok megél az a tanéttó nálam nékü is, meg osztég különben sincs neköm ahó kedvem, mér mer uhhalom, hogy ma vágtak mogyorópáczáat osztég nem jó a. Aszongya idős apám uram: „De ládd-e muszáj ám irnya meg óvasnyi, meg osztég számvetést is kő tunyi, mán mondok minek a' iszen usse löszök én írógyiák, óvasnyi meg ugy is tudok a szent óvasórú, a ki az falon lógg, számúnyi is tudok tizig az kezemen, 20-igaz lábamon, negyvenig meg idős apám uram kezín lábán, több szám meg az világon sines. De bizony nem hattak békit. Idős anyám asszon esinyát egy főgyig érő abrakos tarisznyát, azt megrakták máléval meg osztég sűt kompérval, osztég aszonták mennyek a zuskolába. Mondok legalább gyűjjenek ee velem, aszongya idősapám nem vagy te malacz hogy eekisérgyen a zembör az falkába, hát csak eementem a zuskola mellé, ott mögöttem az málét meg osztég az kompért, osztég hazamöntem. No aszongya idősapám, hát vótál? mondok vótam. Aszongya hát mit mondott az tanéttó ur, mondok semmit, minthogy igazis vót. Aszongya hát nem monta hogy vögyek táblát, mondok nem, minthogy ejis igaz vót. Igy jártom én ehhétig a zuskola mellé. Az tarisznyát mindig üresen vittem haza, de az fejemet is. Az tarisznyán nem esudákoztak, mer ősmerték az tudományomat málépusztítás mivoltjában, a mihő tarisznya nem is köllött, csak málé, hanem azon esudákoztak, hogy sose tuttam többet, mint a zeeső napon. Utójjáro mögleszt ides apám uram osztég ugy belém rázto az málét ott a zuskolafal mellett, hogy még az lovak is engem bámultak a zuton. Béicipelt a zuskolábo, osztég itt kezdődött az én illetőm köserveinek summája. De ezt majd az gyüvő hétön irom mög, mér mer az pennámot nagyon belévágtom az kalamárisba, osztég teli főcesent tentávól az ábrázatos pofám.

GRI-BUGRI.

— Tudod-e mi a legujabb hir.
— Nos?
— Egy előkelő győri kisasszonyt a sétatéren megmartak.
— A kutyák?
— Nem: két bolha.

*

— Tudod-e mit akarok mondani?
— Nem.
— Én sem.

*

— Mondd csak te, melyik most a trafikszivarok közt a legeslegjobb.

— A britannica, hanem ez is csak ugy, ha a használati módját tudod.

— Mondd meg kérlek.

— Hát tudod, egy évig tartsd a láda fenekén, két évig a sifonéron, a harmadik esztendőben pedig dob ki az ablakon.

Miért hord lámpát!

Megy éjjel a vak ember az utcán vizért egy korsóval és lámpával. Találkozik vele egy becsipett fiatal ember és így szól hozzá:

— Oh vén bolond! Minek neked az a lámpa, mikor éjjel-nappal egyformán sötétet látsz?

— Nem is nekem kell az, mert én nem töröm el a korsót, hanem az ilyen ostoba kölykek miatt hordom, mint te vagy, a ki ép szemeid daczára is neki menné! és eltörnéd.

Aszondom Benedek szottyantásai.

szondom, hogy sokat ihatik az ember, de eleget soha.

*

Aszondom, hogy furesa az én állapotom: reggel nem beszélem ki azt, amit tudok, és este nem tudom azt, a mit kibeszélek.

*

Aszondom, hogy ha szó szerint kellene értelmezni azt a bibliai mondást, hogy a maga keresztjét minden ember hordja, akkor kevés asszony járna a maga lábán.

Tsörge Ádány és Tzompó Miháj tanálkozásaji.

— Bolond a zeset nászom.
 — Ugyan mán mi?
 — Hát evittem az fiamat köröszttünyi, asztég aszongya az tisztölendő ur, hohhát milészen a zú neve, mondok én nem tom, — aszongya: hát talán jó lesz ha az maga nevit aggyuk neki? Mondok mán ojat csak ne tegyék az tisztölendő ur, mer mi lesz akkor a zén nevem, ha az gyeröknek aggyuk?

Garabonciás Diák
 heti krónikája.

Az időjárást emlegetik, arról írnak a lapok is, pedig hát ez az egy olyan, a mit mindenki tud.

Eddig csak a bundákat és téli rokkokat rakták be aprilisban Győrött, most betették a győriek a Mándlit is.

A Bpesti Hirlapnak ugyancsak nagyokat füllent a győri tudósítója. Azt írja, hogy »csapatokban gyült össze a nép az utcákon Mándli esetét beszélgetni.« Ugy látszik a buzgó tudósító ezt a szeszest esetet szeszest szemekkel szemlélte.

Mándli urnak nem volt semmi kifogása a letartóztatás ellen, csupán arra kérte a törvényszéket, hogy olyan regényeket adjanak neki olvasni, a melyekben sokféle kiszabadulási mód olvasható.

Egy szegény német ember beleugrott nálunk a Rábába. Hátrahagyott levelében azt írja, hogy az anyósa miatt. Mégis csak furesa, hogy nem az anyósok ugrálnak vízbe a vők miatt, s hogy az anyósok ellen nem csinálnak törvényt! Az igaz, hogy képtelenségekkel nem foglalkoznak a honatyák.

27-én hó esett. Megérjük hogy kánikulában fagyni fog, és tél közepén szalmakalapban jár — — — a kinek téli kalapja nem lesz.

A »Szegény tatár!« sóhajtás ismétlődött, csak hogy ezuttal az asszony mondta. A pletyka folytatását kávénénikékre bizzuk.

Hauzertól azt kérdezte valaki:

— Ugy-e Gyuri mindig ott hordod a keresztedet elől a melleden?

— Nem is úgy mint te: hátul, eltakarva!

Mit csinálnak a színházzal, ha a vashidat mögéje építik? Egyszerűen megfordítják s így arra felé lesz az eleje.

— Ha sokáig áll az ember, jól esik leülni! — mondá valaki Mandl előtt.

— Az ám — felel ez — iszen én se bánám, csak az állásom tartott volna hosszabb ideig.

Az is jó hogy a néptanítók június 3-án tartják meg a majálisukat!

Erre a mulatságra nyereménytárgyakat még ezek adtak; Brodsky az építendő iparesarnok pompás fényképét; Bejezy egy pár ujtalalmányu cipőtalpat, melyen minél tovább járnak annál vastagabb lesz; Prettenhoffer egy tuczat elnyűhetetlen nádpálcát; Somogyi K. azon 500 frtot, melyet a tanács tőle elszavazott; N. N. egy bajuszkéjét, melyből a sörte hiányzik; Mandl L. azon spongyát és krétát, melyet számadásainál használt; stb.

Legnagyobb eseménye a hétnek, hogy a lapok hét napig békében voltak.

Gyerek-logika.

„Mondd csak mama, a bálban meztele-nül tánczolnak az emberek?”

„Ugyan te, honnan jön ilyen ostoba gondolatod?”

„Hát iszen te mondtad, hogy mielőtt a tánczterembe léptek, a ruhatárban levetkőztök.”

Mancouche.

gy bölcs gondolatai.

Az erény sirkövét az ékszerésznél szokták vásárolni

Mikor a nő a férfi előtt lesüti szemeit, akkor azt a helyet vizsgálja, ahol a férfit térdepelve szeretné látni.

Bolondot bölcsességre oktatni annyi, mint csatorna tisztítóra fehér nadrágot adni.

Az emberek barátsága gyakrabban van összhangzatban a torokkal, mint a lélekkel.

*

Ha a hallgatás arany, akkor nekem már milliomosnak kellene lennem.

*

A szerencse rendesen akkor szokott meglátogatni bennünket, mikor nem vagyunk honn. Rendszerint többé nem kopogtat be hozzánk az életben, s nem is találkozunk vele, ha csak az utcán, kóborlásunk közben nem ragadjuk nyakon; de ahhoz is — szerencse kell.

Ista P.

*

20 éves korukig a lányok vagy igen fiatal vagy igen idős férjet óhajtanak; 30 év körül javakorbelit; 40 év körül amilyen akad.

D. P.

*

A születés jele	:
Ifjukoré	!
Házasságé	=
Aggkoré	— — —
A remény	?
A halál	.

I. a. b.

Dalmőfhelfordithások.

Ejh haj igrunk rája,
Ugyis elnyel a sir szája,
Ott lesz fáradt testünk
Csendes hazája:

Sájdíridájdóm trink ma imma,
Denn der keva iz ünz zicha,
Denn in de genedem
Darfszt de nit sein sika.

Kalapom, kalapom csurgóra,
Innék én bort ha vóna,
Akár iszom, akár nem
Mégis csak korbély az én nevem:

Mei micle, micle iz parcheg,
Trinken mecht acht — móz is veg,
Bin ach sika, bin ach nix,
Hászt: dü Lümp dia borg ach nix.

Sagát Sepi ultimói.

Bemutatnak a multkor egy kisasszonynak. Nincs nálam névjegy, hát előrántottam a zsebemben levő tarokkból a pagátot, és odadtam neki.

A szesztől tántorogtam már, felüdtem is, de ülni még nem ültem.

Hej de sok estén elég lett volna nekem az a sok gertya, a mit Hauzernak egyszerre gyújtottak!

Szerkesztői üzenetek.

Bolyacsokor. Curiosum-képen adjuk versének e sorait:

Oh mi szép vagy kis ibolya
Mint a völgynek sugár bogra
Szagod olyan jó mint harmat
Orromra üdítőleg hat.

Fricskával kellene az ilyen poétának az orrára hatni. — **F.**

Helyben. Családi ügyek em valók lapba, sőt még nyelvre sem tisztességes körökben. —

Kántor. Igen esikörög! —

L. Bpest. Mai számunkban közöljük az egyiket. A másik igen pikáns. — **Sipos. Nyiregyháza.** Kár, hogy a nyiregyházi levelezőlapok olyan kiesinyek! Üdv! — **H. L. Pécs.**

Lapunkat es.-kép megindítottuk,

tessék használni. — **W. K. Bpest. ???** — **Somogyi Lantos.** A Galt zengi don Gitáro, a prózát mondja ama böles. Üdv. — **A többi levélre jövő számunkban megy az üzenet.**

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

GÁRDONYI GÉZA.

Deutsch T. férfiruha-raktára Győrött, Duna-utca 3. sz.

Tavaszi idény!!!

Tavaszi öltönyök mérték utáni megrendelésekre, a **legjutányosabb árak** mellett, kitünő angol, francia és brünni **legújabb divatu** szövetekből.

Nagy raktár **kész férfi- és gyermekruhából** bámulatos olcsó árakon. Minták vidékre készséggel küldetnek. 6—5

Deutsch T. férfiruha-raktára Győrött, Duna-utca 3. sz.

DROBNI ANTAL S.

tükör-, üveg-, porcellán-, kőedény- s
lámparaktárában

Győrött, király-utca 13.

gyári áron kaphatók

az óriási lámpaégők;

ezen égők minden 15'' és 18''
gömbölyü égőjü álló vagy függő
lámpákhoz használhatók.

MANOVILL SOMA

norimbergi-, diszmű-, játék-
és mindennemü

KALAPOK gyári raktára.

Győr, fehérvári-utca 7. sz. Zink János ur vaskeresk. mellett.

Szines és fehér ingek
finom creton és chiffonból
120-tól 150-ig.

A legdivatosabb
férfi kalapok
130-tól 2 frtig.

GALANTAI BERNÁT

könyvkereskedő Győrött, Kazinczy-utca 18-ik sz. a.

ajánlja a nagyérdemü közönség be- és figyelmébe dúsán s minden igényeknek megfelelően felszerelt

könyv-, papir-, rajz- és írószer-kereskedését.

Elfogad megrendeléseket mindennemü bel- és külföldi műre, hangjegyekre, folyóiratok és divatlapokra az eredeti árban, valamint mindennemü nyomtatványokra is. Papir, rajz- és írószerek nagy választékban kaphatók. Ódon könyvek a legmagasabb áron vétetnek.

5—5